

FEM LLAR

BUTLLETÍ FAMILIAR D'EDUCACIÓ PER A LA

GENER 2004

Núm. 11

EL FRACÀS ESCOLAR

ÍNDEX

EDITORIAL: El fracàs escolar	1
BONS HÀBITS I BONS ALIMENTS: Causes i suggeriments. I per millorar resultats...	2,3
QUÈ LLEGIR: Todo lo que necesitas saber para educar a tus hijos.	3
PÍNDOLAS : Les noves i perilloses obsessions (II). Internet i mòbil	4
ON ACUDIR?	4

Les causes del consum de drogues són variades. L'absència de valors podria explicar en gran part aquest consum. La nostra societat ha donat pas a una espècie de "tot val", "no passa res", "és normal que els joves ho proven", "estan en l'edat",... No tenim gens clars els límits entre la conducta adequada i la que no ho és.

Per altra banda, la falta d'habilitats per a dir NO, la poca confiança que tenen en ells mateixa, la dependència al grup d'amics... pot determinar que un jove "prove" determinades substàncies. Però hem de tenir en compte que també l'aparició de conflictes, tant relacionals (com es porta amb els seus pares i amics) com escolars, pot influir en l'inici i manteniment del consum.

És per això que hem volgut dedicar el present butlletí a parlar del "fracàs escolar", les seues conseqüències i les possibles vies de solució.

El fracàs escolar

es defineix com el desajust negatiu entre les possibilitats reals d'un estudiant i els resultats escolars.

Hi ha xiquets que aprenen d'acord amb les seues possibilitats i esforç, tenint un **rendiment satisfactori**, encara que en alguns casos este rendiment no siga suficient per a aconseguir els nivells mínims escolars. En estos casos no hauríem de parlar de fracàs escolar, ja que el xiquet treballa d'acord amb les seues possibilitats. En canvi hi ha xiquets/tes que aproven les assignatures i els cursos però el seu rendiment no és satisfactori perquè les seues qualificacions podrien ser clarament superiors, però la seua falta d'esforç o d'interès l'estan acostumant a uns resultats mediocres.

Hi ha moltes causes orgàniques, psicològiques i afectives que afecten a l'atenció, a l'esforç i a la seguretat personal. Açò produeix les primeres males notes, disgusts a casa, vergonya, ... originant una major inseguretat i desmotivació. El que mai hem de fer són diagnòstics casolans: "este xiquet és tímid i per això no pregunta en classe"). Si **s'estudien les causes i es tracta d'ajudar-los** molts resolen els seus problemes.

Mancomunitat
de Municipis
de la Vall
d'Albaida

UPC
Drogodependències

Tel: 96 291 29 50

AGRUPACIÓ
COMARCAL
AMPAs
VALL D'ALBAIDA

CONSELLERIA DE
SANITAT.
DIRECCIÓ GENERAL
D'ATENCIÓ A LA DE-

BONS HÀBITS I BONS ALIMENTS

FRACAS ESCOLAR: CAUSES I SUGGERIMENTS

Causes internes del xiquet/a:

- **Orgàniques:** Són les que afecten al xiquet de manera física o sensorial, amb problemes visuals o auditius, problemes d'orientació espai-temporal o problemes en la parla.
- **Intel·lectuals:** Sorgeixen com a conseqüència d'un desajust entre l'edat cronològica i la intel·lectual, i es dona tant en xiquets amb algun tipus de deficiència mental, com en xiquets superdotats. També pot donar-se per una falta de base sòlida en els cursos anteriors.
- **Afectives:** Es donen tant en xiquets amb falta d'afecte com en xiquets excessivament sobreprotegits, així com en xiquets hiperactius, insegurs o amb excés de fantasia, o amb falta de seguretat, xiquets amb pares molts durs,...

Causes externes al xiquet/a:

- **Programació inadequada:** De vegades s'exigeixen al xiquet tasques molt difícils per al seu nivell de maduració intel·lectual. Temaris llarguissims que queden inacabats o mirats de passada.
- **Rigidesa del sistema:** S'exigeix a tots els xiquets del curs per igual, sense tenir en compte les seues característiques.
- **Falta de motivació:** No existeix una relació entre els continguts impartits per l'escola i les necessitats reals de la nostra societat canviant. Els alumnes saben que molts dels esforços realitzats en l'aprenentatge no els va a servir de res en la vida real.
- **Falta de mètode:** No saber com estudiar.
- **Falta de coordinació** entre els distints cursos, discrepàncies entre educadors, o entre educadors i pares, que poden arribar a confondre el xiquet.
- **El professorat:** El mestre de vegades pot transmetre a l'alumne sentiments d'inseguretat i infravaloració de si mateix, fins i tot la seua confiança en l'alumne pot arribar a determinar el possible èxit o fracàs d'este.

Vos suggerim quines són les **CONDICIONS** importants que és interessant que tingueu en compte per tal d'ajudar els vostres fills a adoptar el comportament més correcte i eficaç davant l'estudi:.

- **Quan treballa en casa, on ho fa?** Sempre al mateix lloc? Té una taula per a ell o estudia recolzat al sofà? Té il·luminació suficient? Pot molestar-li la TV? Té el material escolar ben ordenat i en bon estat?...
- **Com organitza el seu temps d'estudi?** Estudia tots els dies per igual en un temps fixat per ell d'acord amb vosaltres? S'organitza bé el seu temps de treball?...
- **Quina manera té de treballar?** Sap quin tipus d'exercici ha de fer i allò que ha de memoritzar? Busca al diccionari les paraules que no entén? Es cansa prompte d'estar fent un esforç? És lent en començar a concentrar-se?...
- **La TV:** veu més d'una hora diària de TV? Procurem que s'entretinga amb altres coses?...
- **La son:** es gita sempre a la mateixa hora? Quantes hores dorm?...

Existeixen cursos especials i tècniques específiques que tenen per objectiu ensenyar a pensar. De tota manera pensem que els pares i professors, mitjançant el diàleg i l'empatia, poden captar millor la situació de l'alumne i elaborar un bon pla. Per suposat, contant amb el vostre fill/a: escoltant com viu les seues dificultats i

AGRUPACIÓ COMARCAL AMPAS VALL D'ALBAIDA, INFORMA.

Vicent Ruiz torna a ser elegit president de l'agrupació de pares i mares d'alumnes de la Vall d'Albaida. A l'assemblea general realitzada per totes les ampes de la comarca en Aiolo de Malferit, es va tornar a elegit president a Vicent Ruiz, del l'Ampa de l'les J. Segrelles d'Albaida. En la mateixa assemblea van ser elegits els nous consellers de govern que representen a la comarca en la Federació de pares i mares d'alumnes de València: Enrique Orquin, Jose Enrique Pla, Pepe Ureña i M.J. Garcia. En ella es va acordar que la junta comarcal estaria formada per dos membres de cada Ampa i es va aprovar la memòria de les activitats realitzades per l'agrupació comarcal durant l'any 2003, en les que es va destacar: les jornades sobre els conflictes escolars i a la família, les drogodependències, la trobada de pares i mares realitzada en el CP Bonavista d'Ontinyent, el diploma de les relacions humanes i administracions familiars. Es va planificar per a realitzar al llarg del primer trimestre un curs per als membres dels consells escolars. A l'assemblea també es va explicar el funcionament del consell escolar València, del que es membre, el president de l'Ampa de la comarca de la Vall d'Albaida.

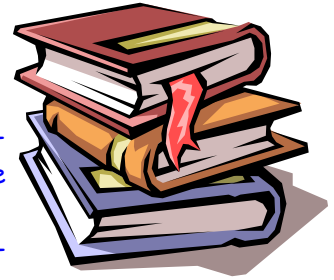
BONS HÀBITS I BONS ALIMENTS

I PER MILLORAR RESULTATS...

(Fernando de la Puente)

Ensenyem-los a estudiar

1. Analitzar amb el col·legi quines són les **deficiències** de base, de comprensió, de mètode. El tutor/a pot informar-nos de la nostra possibilitat de col·laborar des de la família.
2. Conèixer el **ritme de treball** del xiquet/a. És més important que trobe satisfacció en la **qualitat** que en la quantitat i rapidesa.
3. **Els xicotets incentius**. No es tracta de prometre premis materials però se'ls pot animar implicant-nos personalment "anem a aprendre açò i després juguem".
4. **Els xicotets passos**. Produeixen sensació d'èxit i es pot completar amb el reforç positius (elogis, detall afectuós,...).
5. És imprescindible **que triomfen en altres camps**, en les amistats, en l'esport, ordinador, i després llogar eixes habilitats en lloc de mirar-les amb sospita.
6. Conèixer les **possibilitats reals**.

Ensenyem-los a relacionar-se

Molts fracassos de rendiment es deuen a problemes de relació, per tant és important conèixer la seua sociabilitat. Hi ha xiquets que es bolquen completament en la colla d'amics per falta de convivència i diàleg familiar. Per a ajudar-los a que verbalitzen el que els passa (en alguns casos és tasca de l'especialista), però a nivell familiar podem:

- Mantenir un contacte personal "escolta activa".
- Observar reaccions, rareses duraderes, per a poder parlar amb ells en un clima d'empatia i carinyo.
- Donar-los importància en la forma de tractar-los; escoltant amb interès les seues opinions, tenint en compte els seus punts de vista,...
- Buscant allò positiu del xiquet difícil.

QUÈ EVITAREM:

- § L'educació "blaneta": que consisteix en no exigir, no atrevir-se a manar, evitar totes les dificultats i creure que qualsevol problema és trauma del xiquet.
- § L'educació consumista.
- § L'excessiva televisió, que produeix passivitat, i l'espectador acaba creent que tot entra sense esforç.
- § La sobreprotecció que produeix xiquets insegurs, indecisos i irresponsables.

En tot cas, és necessari mantenir intacta la personalitat, es a dir, donar una **seguretat afectiva i autoestima**. Els pares no devem perdre l'humor i la il·lusió per la persona; és un dret del fill.

El més important no és que arribe a aconseguir un nivell de qualificació o nivell professional, sinó que pugua arribar a ser una persona feliç.

QUE LLEGIR:

"Todo lo que necesitas saber para educar a tus hijos".Ed DEBOLSILLO, 2003

Com preparem als xiquets per a una societat multicultural? Quins problemes pot patir un fill de pares divorciats? Què passa si el xiquet passa hores navegant per internet?, Què fer davant un cas d'anorèxia? Com tractar a un xiquet agressiu?,...Estos i molts més es comenten en el present llibre dirigit a pares i professors. És un manual bàsic, fàcil i d'àgil consulta, que exposa les principals fases de desenrotllament del xiquet, els problemes més freqüents que poden sorgir, així com consells i suggerències per a superar-los, i els reptes que deparen els canvis socials i tecnològics del nou mileni.

PÍNDOLLES

ADDICCIONS: Les noves i perilloses obsessions II:

Com ja avançarem a l'anterior butlletí existeixen una sèrie de comportaments, que encara que no poden ser considerats drogues en no tractar-se de substàncies, compleixen els requisits definitoris d'una addicció, és a dir, poden provocar **dependència** (enganxar-se), **tolerància** (cada vegada necessites més, ja siga de substància o de repetir certa conducta) i **síndrome d'abstinència** (el que coneguem com a "mono")

Algunes persones presenten vertaders problemes derivats de la seua afició als ordinadors i als mòbils.

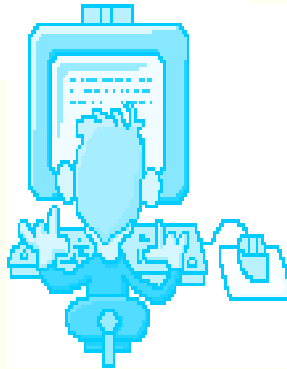
Segons el catedràtic Enrique Echeburúa, l'addicció arriba quan eixa afició "**interfereix en la teua vida quotidiana o no es busca eixa conducta per a passar-ho bé, sinó per a passar-ho malament**".

ADDICCIÓ A INTERNET

Quan l'ús d'Internet interfereix d'una manera significativa amb les activitats habituals és quan podrà ser considerat patològic.

Els més xicotets s'han incorporat ràpidament a l'ús de les Noves Tecnologies. Internet està present en les nostres vides de forma constant i veiem com els nostres fills es connecten. Açò suposa grans avantatges perquè estaran preparats per a afrontar el món digital. Però també hi ha algun inconvenient, perquè Internet no és una xarxa segura. La inseguretat ve causada per l'ús que fem d'eixa tecnologia. Mentre la majoria ho veiem com una magnífica forma de comunicar-nos i d'accedir a informacions que fins ara ens estaven prohibides, altres utilitzen Internet per a fins més foscos: pornografia infantil, blanqueig de diners i moltes altres activitats delictives.

I ací és on entrem els pares. **Hem de deixar que els nostres fills usen la xarxa lliurement però, al mateix temps, tenim l'obligació d'exercir un rigorós i discret control sobre el que fan en Internet.** És molt important que sapiem amb qui es comuniquen i quin tipus de xats visiten, així com **posar límits al temps** dedicat a navegar per internet.

ADDICCIÓ AL MÒBIL

En l'actualitat el mòbil s'ha establert com un instrument imprescindible però que també ha arribat a convertir-se per a algunes persones en una addicció que requereix tractament mèdic. I ací els més afectats són els joves. Les companyies de telefonia mòbil parlen que el 95% del consum d'estos aparells se situa en els usuaris que tenen entre 16 i 20 anys.

Cal tindre en compte el que és el perfil de l'adolescent. Viuen una etapa en la qual és molt freqüent la no acceptació del propi cos, i l'ús de l'Internet i del mòbil els facilita molt el relacionar-se amb altra gent, però sense mostrar-se tal com són, sense tindre que enfrontar-se al que és la realitat del seu cos que està canviant i que no els agrada.

Hem d'ensenyar als nostres fills que facen un ús responsable del mòbil. El pitjor no és el seu ús, sinó el seu abús, és a dir, que un xaval o adult estiga tot el dia enganxat al mòbil i no sàpiga comunicar-se d'una altra manera.

Es poden posar uns límits. Qui carrega normalment el mòbil dels xavals? El recarreguen els pares i ho poden fer amb la quantitat que estimen que es va a usar. Així podem fomentar que tinga la responsabilitat que eixe és el saldo que va a tindre durant el mes i que allà ell si se'l gasta abans, perquè si se'l gasta abans, es queda sense saldo.

ON ACUDIR

En cas de voler realitzar qualsevol pregunta o consulta sobre els temes tractats, altres aspectes relacionats amb les addiccions o les escoles de pares, pots fer-ho adreçant-te a:

Mancomunitat de Municipis de la Vall d'Albaida

U.P.C Drogodependències

C/ Sant Francesc, Nº 8, 3er, 5ª. 46870. Ontinyent. València.

Telf. 96 291 29 50. Adreça electrònica: upc@mancovall.com